

ШАРИЕ: Очевидно.....

ГОСП.- Азъ съмъ видѣлъ работи....които не съмъ мислилъ да разправамъ никому.....

ШАРИЕ: Тъй ли?

ГОСП.- /иска да си върви/ Но азъ Ви отнемамъ врѣмето..
Досаждамъ Ви може би.....

ШАРИЕ: /кара го да седне пакъ/ Моля Ви.....Това ме интересува много.

ГОСП.- Добрѣ.Като Ви чувахъ да говорите за опити,споменихъ си за една екзекутация,която извършихъ въ южна Франция.....Отдавна бѣше.....Азъ бѣхъ още новакъ.Осждениятъ бѣше селянинъ,който изтрѣгналъ гърлото на едно малко момиченце,слѣдъ като го билъ и изнасилилъ.Въ момента,когато го обличахъ ме,той ме хвърли буйно на ножицитѣ,съ които азъ му разнасяхъ ризата.Той се обърна яростно къмъ мене и ме стрѣлна съ погледъ.Като го поведохме къмъ мѣстото,той се сборичка.....трѣбваше четирима да се борятъ до като го повалятъ на машината.
.....Всичката тази картина ми е още прѣдъ очитѣ.